

Revistă premiată cu medalia și diploma „Pamfil Șeicaru” pentru literatură 2008 și „Premiul de excelență” al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România 2011-2012

Climata

147
Anul 16
aprilie-mai 2022

Director fondator: Ion Iancu Vale

Director editor:

prof.dr. Gheorghe-Valerică Cimpoa

Director imagine: Anton Gagi

literare

Revistă literară și de cultură românească

Fondată: mai 2007

Primăvară, de Nicolae Tonitza

POEME

Ionuț CARAGEA

Aripi din cârje

*lumea aceasta
este un doar tunel străbătut
de inimi în cârje*

*o oglindă ne așteaptă la capăt
o oglindă în care ne vom dezbrăca
de tot ce este inutil
ne vom dezbrăca de propriul nostru
lătrat
de rânjetul cel mai perfid
de costumul pe care l-am iubit cel mai
mult!*

*cine ești tu, muritorule?
cine ești?
ascultă cum gălgâie sângele meu
ascultă cum umple paharul inimii
pe care doar durerea îl bea
până la fund!*

*cinste ploii care-și lasă ochii să cadă
în mâinile orbilor
cinste pasării care nu obosește
niciodată să fie pasăre
cinste salciei care plânge tăcut în
brațele râului
cinste pietrei care este mereu fericită
cinste fulgerului care scrie direct cu
lumină
cinste ierbii care niciodată nu se
răzbună
pe cel care-o strivește!*

*cinste gândului care sfredelește
ca o rădăcină în abis
pentru a hrăni poezia
cinste inimii care din cârje și-a făcut
aripi!*

Un alt anotimp

*era un anotimp
cum nu mai fusese vreodată
un anotimp al amintirilor răsărite
din cortexul cerebral
un anotimp al oglinzii
care mă-ntâmpina cu alt chip
spunându-mi că moartea
este de domeniul trecutului
un anotimp al florilor
care surâdeau printre cuvinte
al păsărilor care se întorceau
din tărâmurii necunoscute
pentru a rămâne definitiv
în cuibul inimii*

*era un anotimp
al viselor împlinite
al iubirilor neprihănite
un anotimp fără spaimă, fără durere
un anotimp în care fereastra
se deschidea tocmai în centrul
universului
un anotimp în care acele de ceasornic
împleteau un nou sens
pentru mine și pentru toți ceilalți*

*dar ceva s-a-ntâmplat
din cer a-nceput să plouă cu foc
totul ardea fără să mai poată renaște
arborii nu mai aveau timp
să-și plângă crengile rupte
rădăcinile plângeau, copiii plângeau
ascunși printre rădăcini
blocurile tușeau cu sânge pe străzi
străzile șuierau precum șerpii arși de
vii
cuvintele de altădată fuseseră
înlocuite de gloanțe
oamenii întâmpinau tancurile cu
mâinile goale
păsările erau înghițite de alte păsări
de metal
umbrele nu mai știau pe ce lume se
află*

*un alt anotimp
luase locul vechiului anotimp
fără ca nimeni să mă-ntrebe
dacă sunt și eu de acord*

Primăvară bolnavă

*culoare gri de primăvară bolnavă
zboruri frânte printre dărâmături
flori cu petalele de cenușă
oțel contorsionat
aerul plângând din cauza lipsei de aer
surâsuri retrase în spatele uniformelor
militare*

*explozii zdrobind cântec după cântec
inimi ca niște clopote răgușite
coji de pâine înmuiate în lacrimi
guri de foc mușcând din ultimul
avanpost al ființei umane
străzi ca niște râuri secate
Mall-uri pulverizate
amintiri în groapa comună
îngeri decăzuți
îngeri corupți de numărul atomic al
aluminului
soarele ca o gaură făcută de glonte
umbre*

*pietre nou-născute alăptate cu sânge
rădăcini fără frunze
tulpini fără cuiburi
mări populate de mine
dimineți ca niște ouă stricate
apusuri încărcate de spaimă
luna ca o fiere bolnavă
visele ca niște păsări în colivie*

*primăvară bolnavă
primăvară jupuită de verde
primăvară ca o rufă îmbăcsită de fum
ca o zdreanță ciuruită de gloanțe
ca o hârtie mototolită de cei care nu mai
iubesc
viața și poezia*

Poeme din volumul în pregătire
„Căutătorul de amintiri”